

§ 4. 1. Dla wykonania zadań określonych w § 2 WKPG powinna zwoływać konferencje z udziałem przedstawicieli jednostek transportowych i gospodarczych.

2. WKPG zwołuje konferencje w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na miesiąc.

§ 5. 1. Na konferencjach mogą być podejmowane uchwały, wynikające z uzgodnienia sprawy; sprawy, co do których nie można było osiągnąć porozumienia, WKPG przedstawia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, a przedstawiciele innych jednostek — nadzorującym je ministerstwom.

2. W sprawach, w których zainteresowane są dwa lub więcej województw, WKPG inicjująca sprawę może odbyć posiedzenie wspólne z przedstawicielami zainteresowanych województw.

3. Powzięte na konferencjach uchwały, których realizacja należy do właściwości organów zainteresowanych tymi sprawami, są wiążące dla tych organów. Prezydium WRN może określić sprawy, w których uchwały powzięte na konferencjach mogą być wykonane dopiero po ich zatwierdzeniu uchwałą prezydium WRN; uchwały konferencji w sprawach nie należących do właściwości organów reprezentowanych na konferencji WKPG przedstawia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i prezydium WRN.

§ 6. WKPG przesyła odpisy protokołów z konferencji, o których mowa w § 4, w dwóch egzemplarzach do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Komunikacji i Łączności) oraz po jednym egzemplarzu do Ministerstw: Kolei, Transportu Drogowego i

Lotniczego oraz Żeglugi — w przypadku gdy sprawy poruszone na konferencji dotyczą zakresu działania tych ministerstw.

§ 7. W zakresie terenowej koordynacji przewozów WKPG działa stosownie do uchwał kolegium WKPG i prezydium WRN oraz stosownie do instrukcji fachowej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Komunikacji i Łączności).

§ 8. WKPG składają Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w dwóch egzemplarzach kwartalne sprawozdania ze swej działalności w zakresie terenowej koordynacji przewozów.

§ 9. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 sierpnia 1951 r. w sprawie tymczasowego powierzenia przewodniczącym wojewódzkich komisji planowania gospodarczego terenowej koordynacji przewozów (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1235),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 stycznia 1952 r. w sprawie tymczasowego powierzenia terenowej koordynacji przewozów przewodniczącym niektórych miejskich komisji planowania gospodarczego (Monitor Polski Nr A-15, poz. 176).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

889

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 20 lipca 1954 r.

w sprawie ustalenia rodzajów szkół pożarniczych i ośrodków szkolenia pożarniczego oraz ich zakresu szkolenia.

Na podstawie § 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Gospodarki Komunalnej oraz w sprawie określenia władz naczelných, do których właściwości przechodzą sprawy należące dotychczas do zakresu działania Ministra Administracji Publicznej (Dz. U. z 1950 r. Nr 26, poz. 233 oraz z 1952 r. Nr 41, poz. 279), oraz § 1, § 3 lit. c) i § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 277 oraz z 1953 r. Nr 12, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla prowadzenia fachowego szkolenia w zakresie całokształtu ochrony przeciwpożarowej, ustala się następujące jednostki szkolące:

Oficerskie Technikum Pożarnicze	Nr 1,
" " " "	Nr 2,
Szkoła Oficerów Pożarnictwa	Nr 1,
" " " "	Nr 2,
" " " "	Nr 3,
" " " "	Nr 4,
Podoficerska Szkoła Pożarnicza	Nr 1,
" " " "	Nr 2,
" " " "	Nr 3,

Podoficerska Szkoła Pożarnicza	Nr 4,
" " " "	Nr 5,
" " " "	Nr 6,
" " " "	Nr 7,
" " " "	Nr 8,
" " " "	Nr 9,
" " " "	Nr 10,
" " " "	Nr 11,

Ośrodek Szkolenia Pożarniczego	Nr 1,
" " " "	Nr 2,
" " " "	Nr 3,
" " " "	Nr 4,
" " " "	Nr 5,
" " " "	Nr 6,
" " " "	Nr 7.

2. Siedzibę oficerskich techników pożarniczych, szkół oficerów pożarnictwa, podoficerskich szkół pożarniczych i ośrodków szkolenia pożarniczego ustala Komendant Główny Straży Pożarnych.

§ 2. 1. Oficerskie technikum pożarnicze z 4-letnim okresem nauczania na podbudowie 7 klas szkoły podstawowej szkoli kandydatów na oficerów pożarnictwa.

2. Ukończenie oficerskiego technikum pożarniczego

uprawnia do zajmowania stanowisk oficerskich oraz do uzyskania stopnia oficerskiego w służbie pożarniczej.

§ 3. 1. Szkoła oficerów pożarnictwa z rocznym okresem nauczania szkoli kandydatów na oficerów pożarnictwa.

2. Kandydaci do szkół oficerów pożarnictwa muszą się wykazać posiadaniem wiadomości w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej.

3. Szkoły oficerów pożarnictwa prowadzą szkolenie kwalifikacyjne i specjalizujące.

4. Ukończenie szkoły oficerów pożarnictwa w zakresie kwalifikacyjnym uprawnia do zajmowania stanowisk oficerskich oraz do uzyskania stopnia oficerskiego w służbie pożarniczej.

5. Ukończenie szkoły oficerów pożarnictwa w zakresie specjalizującym uprawnia do zajmowania stanowisk oficerskich, dla których wymagane jest specjalne wyszkolenie pożarnicze, oraz do uzyskania stopnia oficerskiego w służbie pożarniczej.

6. Komendant Główny Straży Pożarnych może wyrazić zgodę na przyjęcie do szkoły oficerów pożarnictwa osób posiadających już stopnie oficerskie, jeżeli uzna za konieczne przeszkolenie lub doszkolenie takich osób.

§ 4. 1. Podoficerskie szkoły pożarnicze prowadzą systemem kursowym podoficerskie szkolenie kwalifikacyjne i specjalizujące.

2. Ukończenie podoficerskiej szkoły pożarniczej w zakresie kwalifikacyjnym uprawnia do zajmowania stanowisk podoficerskich oraz do uzyskania stopnia podoficerskiego w służbie pożarniczej.

3. Ukończenie podoficerskiej szkoły pożarniczej w zakresie specjalizującym uprawnia do zajmowania stanowisk podoficerskich, dla których wymagane jest specjalne wyszkolenie pożarnicze, oraz do uzyskania stopnia podoficerskiego w służbie pożarniczej.

4. Komendant Główny Straży Pożarnych może zlecić podoficerskim szkołom pożarniczym prowadzenie innych rodzajów szkolenia poza podoficerskim.

5. Komendant Główny Straży Pożarnych może wyrazić zgodę na przyjęcie do podoficerskiej szkoły pożarniczej osób posiadających już stopnie podoficerskie, jeżeli uzna za konieczne przeszkolenie lub doszkolenie takich osób.

§ 5. 1. Ośrodki szkolenia pożarniczego powołane są do prowadzenia szkolenia instruktorskiego mającego na celu przygotowanie pod względem fachowo-pożarniczym kadr strażackich do pełnienia służby w terenowych i zakładowych strażach pożarnych.

2. Komendant Główny Straży Pożarnych może zlecić ośrodkowi szkolenia pożarniczego przeprowadzenie innego rodzaju szkolenia poza wymienionym w ust. 1.

§ 6. 1. Wymienione w § 1 szkoły i ośrodki szkolenia pożarniczego stanowią samodzielne jednostki organizacyjne i budżetowe, podległe bezpośrednio Komendzie Główniej Straży Pożarnych.

2. Komendant Główny Straży Pożarnych ustali w regulaminie służbowym szkół i ośrodków zasady współdziałania tych szkół i ośrodków z wojewódzkimi komendantami straży pożarnych.

§ 7. Komendant Główny Straży Pożarnych ustali podział i rodzaje szkolenia pożarniczego oraz szczegółowe kwalifikacje, jakim powinni odpowiadać kandydaci przyjmowani na szkolenie.

§ 8. Komendant Główny Straży Pożarnych ustali za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej regulamin organizacyjny szkół i ośrodków szkolenia pożarniczego.

§ 9. Komendant Główny Straży Pożarnych ustali regulamin służbowy szkół i ośrodków szkolenia pożarniczego.

Minister Gospodarki Komunalnej: *F. Baranowski*

890

OKÓLNIAK MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 19 lipca 1954 r.

w sprawie używania pojazdów samochodowych jednostek gospodarki uspołecznionej przez zespoły pracowników tych jednostek w akcji łączności miasta ze wsią.

Wobec wynikłych wątpliwości i zapytań ze strony poszczególnych jednostek gospodarki uspołecznionej oraz niektórych ministerstw co do zasad używania i opłat za używanie pojazdów samochodowych tych jednostek do wyjazdów pracowniczych w ramach organizowanej akcji łączności miasta ze wsią wyjaśnia się, że zgodnie z § 6 pkt 3 okólnika nr 4 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1950 r. o samochodach funkcyjnych, o służbowym i pozasłużbowym używaniu pojazdów mechanicznych, o garażowaniu oraz o wprowadzeniu kontroli społecznej w gospodarce samochodowej (Monitor Polski Nr A-17, poz. 177) używanie pojazdów samochodowych jednostek gospodarki uspołecznionej do powyższych wyjazdów powinno być traktowane na analogicznych zasadach, jak przy wyjazdach dla potrzeb służbowych.

Ocena, czy wyjazd jest podejmowany istotnie w celu niesienia pomocy wsi i czy użycie samochodu jed-

nostki jest konieczne, należy zgodnie z wyżej wymienionym okólnikiem nr 4 Prezesa Rady Ministrów do przełożonego jednostki organizacyjnej, do której przydzielony jest pojazd, a w ministerstwie — do dyrektora departamentu, któremu podlega gospodarka samochodowa, o ile właściwy minister nie zarządzi inaczej.

Zwraca się równocześnie uwagę na obowiązek właściwego wykorzystania ładowności pojazdów używanych w ramach organizowanej akcji łączności miasta ze wsią w celu uniknięcia nieekonomicznych przewozów pojedynczych osób pojazdem ciężarowym oraz na konieczność przestrzegania innych przepisów obowiązujących w zakresie korzystania z taboru ciężarowego przy przewozie osób.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego:

w z. *J. Burgin*